

Στο σταυροδρόμι των Χριστουγέννων

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

«Χριστός γεννάται...»: στον κόσμο του πόνου, των δυσκολιών, των αναστατώσεων και των συγχύσεων... Όπως τότε, «επί Ηρώδου του βασιλέως της Ιουδαίας», έτσι και σήμερα ο κόσμος ίδιος, τα προβλήματα ίδια, ο αγώνας ίδιος. Όχι τα εξωτερικά, ούτε οι ευκολίες της τεχνολογίας, αλλά στο βάθος της ύπαρξης. Εκεί που ο άνθρωπος αναπαύεται, αναζητά, κολάζεται ή σώζεται.

Στο βάθος της καρδιάς κρύβεται ή όχι η επιθυμία για συνάντηση με το σωτήρα Χριστό.

Στο βάθος της καρδιάς συναντάται ή όχι ο Θεός με τον άνθρωπο.

Στο βάθος της καρδιάς γεννάται ή όχι ο Θεάνθρωπος.

Τα όποια ρεβεγιόν, δώρα, τραπέζια και στολίδια δεν μπορούν από μόνα τους να φέρουν αληθινά Χριστούγεννα. Ούτε, βέβαια, η μέρα των Χριστουγέννων καθορίζει την αποδοχή, τη συγκατάθεση για να γεννηθεί ο Χριστός μέσα μας. Η μέρα εκείνη γιορτάζεται από όλα τα μέλη της Εκκλησίας ως κοινή γιορτή του κοινού μας Κυρίου. Γι' αυτό η χαρά αυξάνεται, ολοκληρώνεται. Όμως η πραγματική γέννησή Του γίνεται ολόχρονα, απρόσμενα, μυστικά, προσωπικά.

Όπως τότε έτσι και σήμερα και έως συντελείας του αιώνας, ο Χριστός θα ζητά χώρο στην καρδιά για να κατοικήσει. Θα «κρούει την θύραν» χωρίς να την παραβιάζει. Με τρόπο που προσκαλεί σε συνάντηση και αμοιβαία σχέση, έξω από επιβολή της παρουσίας Του. Γι' αυτό και ελεύθερα ο άνθρωπος αποδέχεται ή απορρίπτει. Αποδέχεται με το να δεχτεί πως τίποτα δεν είναι τυχαίο και χωρίς σκοπό τα όσα συμβαίνουν, αλλά τα θεωρεί ως κλήση από το Θεό της αγάπης.

Απορρίπτει, όταν θεωρεί πως ο Θεός είναι απών στη ζωή του κι ό,τι συμβεί είναι τυχαίο.

Η ανθρώπινη αδυναμία για να ζήσουμε τη ζωή Του και να εφαρμόσουμε τις εντολές Του είναι δεδομένη. Αλοίμονο σ' αυτόν που καυχιέται για την πίστη του, τη δύναμή του, την ταπείνωση και τις αρετές του.

Στηριγμένοι στη δύναμη της αγάπης του μεγάλου Θεού μας, μπορούμε να προχωρούμε για να Τον συναντήσουμε.

Στηριγμένοι στη δική Του κίνηση να έλθει μέχρις εμάς και να γίνει ένα με μας, μπορούμε να ελπίζουμε πως τελικά θα ξεπεραστούν τα αδιέξοδα της ζωής μας, ο πόνος και τα προβλήματά μας.

Κάθε Δεκέμβριο οι Χριστιανοί, όπου γης, βρισκόμαστε σ' ένα σταυροδρόμι: να γιορτάσουμε τυπικά και εξωτερικά Χριστούγεννα, με καρπό τη μελαγχολία, τη λύπη, την ικανοποίηση αλλά όχι τη χαρά, ή να συναντήσουμε το Χριστό στην καρδιά μας, απλά και ταπεινά, χωρίς παράλογη έμφαση στα επιφανειακά, με καρπό την ειρήνη, την αγαλλίαση, τη χαρά Του.

Το πρώτο το ζούμε μια φορά το χρόνο, το δεύτερο ολόχρονα.

Στο πρώτο γνωρίζουμε ότι γεννήθηκε, στο δεύτερο ότι γεννάται, όντως «**Χριστός γεννάται**».

π. Αντρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com